

- **Висловлювання Святих отців**

- Як тільки задзвонять, не лінуйся негайно йти до церкви. Не залишай богослужінь, щоб це не стало тобі каменем спотикання і сіткою. *(Св. антоній Великий)*
- Де б ти не був, скрізь можеш поставити жертовника (тобто молитися), покажи лише бадьору волю і не завади тобі ні місце, ні час; хоч ти і не схилиш колін, не станеш бити себе в груди і не простягнеш рук до неба, а тільки покажеш гарячу душу, – ти цим виконаєш все, потрібне для молитви. *(Св. Іоан Золотоустий)*
- Коли ми маємо намір говорити з кимось, хто є вищий за нас, то приводимо в належний порядок і свій зовнішній вигляд, і ходу, і одяг, і все, і лиш тоді вступаємо в розмову, а коли приступаємо до Бога, то позіхаємо, почуємося, обертаємося на всі боки, буваємо недбалі, схиляючи коліна, самі блукаємо думками довкола. *(Св. Іоан Золотоустий)*
- Якщо возноситимемо Богові молитви за тих, що кривдять і ображають нас, тоді буде почута і наша молитва за нас самих. *(Св. Іоан Золотоустий)*
- Хоча б ти й не розумів сили слів молитви, привчай, принаймні, уста вимовляти їх. І язик освячується цими словами, коли вони вимовляються зі старанністю. *(Св. Іоан Золотоустий)*
- Для молитви потрібне не стільки слово, скільки думка, не стільки порух рук, скільки напруга душі, не положення тіла, а настрої. Не будемо ж виправдовуватися: хоч би ти й знаходився в лазні, молися, де б ти не був, молися – ти храм Божий, не шукай же місця. *(Св. Іоан Золотоустий)*
- Як місто, не огорожене стінами, легко захоплюється ворогами, тому що їм ніщо не заважає, так і душа, не захищена молитвами і моліннями, легко входить в підпорядкування диявола, який чинить її такою, що приймає на себе всякий гріх і зло. *(Св. Іоан Золотоустий)*
- Диявол добре знає, яке велике благо – молитва, і тому посилено нападає на того, хто молиться. *(Св. Іоан Золотоустий)*
- Від молитви, навіть тривалої, не буває жодної користі, якщо той, хто молиться залишається в гріхах. *(Св. Іоан Золотоустий)*
- Як досягти уважності в молитві? Поза сумнівом переконавшись, що Бог перед

очима. *(Св. Василій Великий)*

- Демони всіма способами прагнуть збудити в тих, що трудяться, лінощі до постійного і терплячого перебування в молитві. *(Св. Ніл Синайський)*
- Не припиняй молитви, поки не віддаси сповна молитовного боргу, і не слухай помислу, ніби час сідати за роботу; рівно ж, коли сидиш за роботою, не клопочися занадто справою, щоб, кваплячись, не збурити серця і не зроби- ти його непридатним для молитви. *(Св. Ніл Синайський)*
- Велика шкода буває від того, якщо хто не молиться Богові; бо душа такого залишається позбавленою Божого просвітлення, Божественної сили і спокою від демонських спокус і демони невпинно збуджують в ній нечисті по- хоті, потяг до розпусти, неправду, пихатість, гордість, зарозумілість. Якщо хто молиться Богові просто, абияк, ніби мимохідь, без страху, який повинен бути у того, хто предстоїть перед Богом, перед яким тремтять Херувими, той отримує незрівнянно глибоку шкоду, гнів Божий, Божу відразу. Тому набагато краще було б для такого, якби він зовсім не молився; тому що немає більшого гріха, як молитися Богові з презирливим нехтуванням, без благоговіння і належного настрою. *(Св. Симеон Новий богослов)*
- Промовляй свої молитви, старанно заглиблюючись в них і всіма силами піклуючись про те, щоб вони виходили з серця, як твої власні, хоча вони й завчені. Не дозволяй увазі своїй відхилятися в інше місце і думкам твоїм відлітати набік. Зауваж, що увага не розсіюється, коли серце є в молитовних почуттях. Тому й понад усе старайся про ці почуття. Не дозволяй собі квапитися в молитвословленні, радше його благоговійно, як священне діло, з терпеливістю доведи до кінця. *(Св. Никодим Святогорець)*
- Якщо ж нині ти добре помолишся і потримаєш себе в молитовному на- строї, а завтра даси собі волю і проведеш день розбещено, то, так діючи, ніколи не зростеш у молитві. Це те саме, що будувати і руйнувати... І може дійти до того, що молитва зовсім затихне і душа зробиться не здатною до неї. Почавши, треба терпляче перебувати в молитві, не слабшаючи і не потураючи собі пільгами та вольностями. *(Св. Никодим Святогорець)*
- Нехай знають ті охрещені християни, які нехтують тим, щоб ходити в церкву причащатися і надовго відлучають себе від Причастя, що насправді причиною цього вони виставляють штучне і шкідливе благоговіння. Хай знають, що, не причащаючись, вони позбавляють себе вічного життя, відмовляючись від того, щоб оживотворитися. *(Св. Кирило Олександрійський)*

- Якщо буде неділя, ви ще приступаєте до Таїнства, якщо ж Літургійне зібрання відбувається в інший день – ніхто не причащається. Звичайну їжу ніхто не відмовляється їсти щодня, а якщо ж не поїсть – надзвичайно засмучується. Коли ж йде мова не про звичайний хліб, але Хліб життя, не звичайне пиття, але Чашу безсмертя, то ми відносимося до них як до речей неважливих і абсолютно непотрібних. Що може бути більш безумним і нерозсудливим? *(Св. теодор Студит)*